

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประเพณีมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ก.แผนพัฒนาภาค เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ “พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง” ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และกีฬาสู่นานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา

ข.แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง “ร้อยแก่นสารสินธุ์”
ประกอบด้วย

(๑.) จังหวัดร้อยเอ็ด

(๒) จังหวัดขอนแก่น

(๓) จังหวัดมหาสารคาม

(๔) จังหวัดกาฬสินธุ์

วิสัยทัศน์

“ นวัตกรรม ระเบียบงาน อุตสาหกรรมการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์”

กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพในการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต

๑.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการและโลจิสติกส์

กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ

๒.๒ พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบ

โลจิสติกส์

๒.๓ พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ

๒.๔ พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

กลยุทธ์

๓.๑ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓.๒ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๓.๔ พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

ค.แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “มั่งคั่งด้วยเกษตรปลอดภัย ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพและรายได้ด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมการค้าการลงทุน นวัตกรรมให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่มีความมั่นคงและสงบสุข

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์

วิสัยทัศน์

“การเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวและบริการ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาคน และสังคมอย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการผลิตทางการเกษตรและการตลาดอย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผ้าไหมแพรวา ผ้ามัดย้อมจากสีธรรมชาติ และส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษาความมั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพหนองาม

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (vision)

“ ตำบลแห่งการบริหารจัดการและการเรียนรู้วิถีพอเพียง มุ่งสู่บริการสาธารณสุขและคุณภาพชีวิตที่ดี อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาวัฒนธรรมประเพณี สร้างภาคีเครือข่ายพัฒนาให้เป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการบริหาร การปกครอง ความมั่นคงและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านสังคม สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม นันทนาการและการท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

- (๑) เพื่อเสริมสร้าง ปรับปรุง พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการผังเมืองให้มีมาตรฐานและทั่วถึงเพียงพอ
- (๒) เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้
- (๓) เพื่อให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาตนเอง รักครอบครัว และการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
- (๔) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทุกด้าน สามารถตรวจสอบได้ ร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต บริหารงานแบบโปร่งใส
- (๕) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- (๖) เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการของตำบล และการพัฒนาองค์กรให้มี ประสิทธิภาพและดำเนินงานสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย และส่งเสริม สนับสนุน เครือข่ายทุกภาคส่วนให้เกิดความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความยั่งยืน และได้รับการดูแลฟื้นฟู อย่างต่อเนื่อง
- (๗) ส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ประชาชนในพื้นที่มีการประกอบอาชีพที่ หลากหลายมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
- (๘) เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความตระหนักในบทบาท หน้าที่ของพลเมืองดี และทำนุบำรุง อนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญา ท้องถิ่น ให้เป็นเอกลักษณ์และคงอยู่คู่ท้องถิ่นสืบไป

๒.๔ ตัวชี้วัด

- (๑) โครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ
- (๒) ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมีเพียงพอต่อความต้องการ
- (๓) มีผังเมืองที่ได้มาตรฐาน
- (๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๕) ประชาชนได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
- (๖) ส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต
- (๗) มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๘) ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๙) แก้ไขปัญหายาเสพติด
- (๑๐) สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา
- (๑๑) การบริหารจัดการขององค์กร เกิดประสิทธิภาพและสามารถดำเนินงานสอดคล้องกับ นโยบายในระดับต่างๆ
- (๑๒) ประชาชนมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น
- (๑๓) องค์กรมีสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้เพื่อการปฏิบัติงานที่เหมาะสม
- (๑๔) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
- (๑๕) ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน
- (๑๖) ส่งเสริมการปลูกฝัง ประชาชน เยาวชนคุณธรรม จริยธรรม

(๑๗) ต่อด้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

๒.๕ คำเป้าหมาย

- (๑) โครงสร้างพื้นฐานมีคุณภาพได้มาตรฐาน
- (๒) ระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการได้มาตรฐาน
- (๓) ผังเมืองที่ได้มาตรฐาน
- (๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๕) ประชาชนได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
- (๖) ประชาชนได้รับบริการด้านการศึกษาระดับพื้นฐานทุกคน
- (๗) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๘) มีระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๙) ปัญหายาเสพติดยาเสพติดลดน้อยลง
- (๑๐) มีสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่
- (๑๑) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของ อบต. ต่อผู้รับบริการ
- (๑๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น
- (๑๓) มีสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้เพื่อการปฏิบัติงานที่เหมาะสม
- (๑๔) มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์
- (๑๕) มีศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สวยงาม
- (๑๖) มีคุณธรรม จริยธรรม
- (๑๗) องค์กรทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชนมีความโปร่งใสมากขึ้น

๒.๖ กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการบำรุงรักษา
- (๒) พัฒนาด้านสาธารณสุขปโรคและการบำรุงรักษา
- (๓) พัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่น
- (๔) พัฒนากลุ่มและเครือข่าย
- (๕) ส่งเสริมการรณรงค์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๖) การรักษาความสงบภายใน
- (๗) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน
- (๘) พัฒนาส่งเสริมการเกษตรแบบยั่งยืน
- (๙) พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- (๑๐) พัฒนาสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (๑๑) พัฒนาสาธารณสุข อนามัยและควบคุมโรคติดต่อ
- (๑๒) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๓) ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๑๔) พัฒนาจิตใจและคุณธรรม
- (๑๕) พัฒนาการศึกษา ระบบสารสนเทศและการกระจายข้อมูลข่าวสาร
- (๑๖) ส่งเสริมกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ มีจุดยืนทางยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาในโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบ การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การพัฒนาด้านพัฒนาการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่เชื่อมโยงในภาพรวมซึ่งถ่ายทอดจากระดับมหาดกลางสู่ระดับล่าง จากแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การสรุปสถานการณ์พัฒนา

๑. ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม เนื่องจากขาดการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพเสริมอย่างเพียงพอ ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่ประชาชนในหลากหลาย อาชีพ

๑.๒ ประชาชนมีรายได้น้อย ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ ต้นทุนทางการเกษตรสูง แหล่งงบประมาณนอกระบบคิดอัตราดอกเบี้ยสูง เกิดหนี้สินจากภาคการเกษตร ความ ต้องการของประชาชน คือ ให้มีการส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ

๒. ด้านสังคม

๒.๑ สังคมตำบลโพรงน้ำ เป็นสังคมที่มีการเอื้ออารีต่อกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างแน่นแฟ้น

๒.๒ ปัญหาด้านสังคมที่ประสบคือปัญหายาเสพติดกับวัยรุ่นยังคงเป็นปัญหาอยู่ เห็นควรทุกหน่วยงานควรที่จะให้ความสำคัญในการช่วยกันแก้ไขปัญหานี้

๓. ด้านผังเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำมีการวางผังเมืองอย่างชัดเจนเพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วมซ้ำซาก

๔. ด้านเทคโนโลยี

องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ ได้มีการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี อย่างหลากหลายทั้งบุคลากรที่ทำงานอยู่สำนักงาน และประชาชนผู้รับบริการเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

๕.ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ถูกบุกรุก เพื่อทำการเกษตร เพราะ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป้องกัน บำรุงรักษาและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดการเอาใจใส่ดูแล หวงแหนธรรมชาติภายในตำบล ความต้องการ ของประชาชน คือ ปลุกฝังสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในตำบล เพื่อประโยชน์และความอุดมสมบูรณ์ต่อไปในภายภาคหน้า

การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา (SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ โดยผ่านกระบวนการประชุมร่วมกันทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยสรุป ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลเหล่าโพนงามอุดมสมบูรณ์ ทั้งผืนดิน และแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์
๒. มีอัตลักษณ์เฉพาะด้าน ประเพณี วัฒนธรรมที่หลากหลาย
๓. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหาและตอบสนอง ความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด
๔. มีคอลงชลประทานและลำห้วยต่างๆ ของลำน้ำป่าวเชื่อมต่อ
๕. มีการรวมกลุ่มอาชีพต่างในหมู่บ้าน จนเป็นที่ยอมรับในระดับตำบลและบางกลุ่มได้มีการพัฒนาจนเป็นสินค้า OTOP ในระดับ ๔ ดาว
๖. ความสามัคคีและความเอื้ออาทรของคนในท้องถิ่น ประชากรในตำบลมีความสามัคคีและเอื้ออาทรต่อกันเนื่องจากสังคมของตำบลโพนงามยังยึดถือธรรมเนียม ปฏิบัติที่มีมาแต่โบราณกาล คือนับถือผู้อาวุโส เชื่อฟังในคำบอกสอนของผู้เฒ่า ผู้แก่ ในท้องถิ่น และยังช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเรื่องต่างๆ

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ทั่วถึง
๒. งบประมาณมีจำนวนจำกัดและขาดการสนับสนุนงบประมาณโครงการขนาดใหญ่
๓. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น
๔. เยาวชนขาดคุณธรรมจริยธรรม สืบเนื่องจากการพัฒนาทางด้านสังคมและเทคโนโลยีสมัย ทำให้กลุ่มเยาวชนมีการมั่วสุมกับยาเสพติด ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น
๕. มีแหล่งน้ำแต่ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่
๖. ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูง

ปัจจัยภายนอกโอกาส (Opportunity = O)

๑. มีการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. นโยบายการกระจายอำนาจเป็นสาเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาทภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและมีระบบบริหารจัดการที่ดี
๓. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. กระแสเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

อุปสรรค (Threat = T)

๑. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ปัญหาสังคมในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสังคมต่างๆ เพิ่มขึ้น
๓. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกถึงรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น
๔. มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการลักขโมย เพิ่มขึ้น

๕. สภาพการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ทำให้เกิดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องหลายประการ เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม การสนับสนุนงบประมาณในโครงการขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะดำเนินการได้มีโอกาสได้รับการสนับสนุนค่อนข้างน้อย ความไม่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับโลก ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมีความเสี่ยงภัยจากภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุอุบัติภัย ภัยแล้ง